

XVI.

Слѣдъ свиждането съ Гладстона.

Прѣзъ тия дни азъ бѣхъ се заловилъ съ една полезна отистина, но и трудна работа посрѣдъ другитѣ ни належащи занятия, а главно посрѣдъ непрѣкъснатата ни кореспонденция съ разни лица и общества и редакции, при това и непрѣстанны посрѣщания или приеми у дома, както и необходими нѣкои отъ наша страна посѣщения. По съвѣта, дори по настояване на много наши приятели въ Лондонъ, както и съгласно съ мнѣнието на Гладстона, ние трѣбаше да напишемъ и издадемъ една брошура, съ която да запознаемъ, поне въ общи черти, английската публика съ българския народъ, за когото сега ставаше толкозъ голѣмъ шумъ и за възкрѣсването на когото се полагаха въ Англия толкозъ грижи. Работихъ неуморно цѣли почти нощи и въ всичкитѣ си свободни прѣзъ деня часове въ разстояние на една седмица за да наредя заедно съ другаря си и съчиня на французски таквазъ една брошура, на която се отзова послѣ, както видѣ по-горѣ читательтъ, тѣй благоприятно и самъ Гладстонъ. За английския прѣводъ на тая брошура, има да стане дума по-долу, както и за нейното издаване. Тукъ ще забѣлѣжа само това, че тя,—захваната на 4/16 октомврия — се свърши на 10/22 сжщаго.

На 6/18 октомврия ние бѣхме честити да получимъ голѣмо число разни писма, отъ Цариградъ. Тѣхъ ни донесе отъ Манчестеръ младиятъ търговецъ Георги Тотъо, за когото споменахъ нѣщо и по-горѣ. Между тия писма, освѣнъ домашнитѣ, имаше и нѣкои отъ архимандрита Кусевичъ, сега Старо-Загорски митрополитъ, за когото тѣй сжщо споменахъ по-горѣ. Той бѣ единъ видъ нашъ